

Sygnatura akt XVIII C 2861/17

(...), dnia 16 sierpnia 2017 r.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w Wydziale XVIII Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Piotr Wewióra

protokolant: Michał Frajtek

rozpoznawszy w dniu: 16 sierpnia 2017 roku

w Ł. na rozprawie

sprawę z powództwa: Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko: R. M.

o: zapłatę

oddala powództwo.

XVIII C 2861/17

UZASADNIENIE

I. *Stanowiska stron.*

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W., reprezentowany przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanego R. M. 689,07 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, nadto kosztów procesu według norm przepisanych, tytułem należności powstałych w związku z umową zawartą przez pozwanego z nieokreślonym bliżej podmiotem 16 stycznia 2014 roku o numerze identyfikacyjnym (...), w zakresie których powód ma być następcą prawnym pierwotnego wierzyciela.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie; wydano wyrok zaoczny.

II. *Ustalenia faktyczne i ocena dowodów.*

(...) w Ł. w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej jako cedent i Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. jako cesjonariusz zawarli 11 grudnia 2015 roku umowę przelewu wierzytelności. Zgodnie z pkt 3.3 umowy, przeniesienie wierzytelności następowało pod warunkiem zawieszającym w postaci zapłaty umówionej ceny.

(umowa, k. 6 – 17)

Powód w pozwie nie wskazał, kto był drugą – obok pozwanego – stroną pierwotnej umowy. Jest oczywistym, że budzi to poważne wątpliwości co do zgłoszonego roszczenia, skoro na podstawie twierdzeń samego pozwu nie sposób ustalić podmiotu będącego pierwotnym wierzycielem.

Przy wydawaniu wyroku zaocznego przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 k.p.c.).

Brak wskazania w pozwie pierwotnego wierzyciela, od którego powód wywodzi swoje roszczenie, skutkuje poważnymi wątpliwościami co do zasadności powództwa i rodzi potrzebę przeprowadzenia postępowania dowodowego.

Powód do zamknięcia rozprawy nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność istnienia pierwotnej wierzytelności. Wyciągi z ksiąg rachunkowych funduszu stanowią tylko dowód na złożenie przez powoda oświadczenia o tym, że dana wierzytelność mu przysługuje. Moc dowodowa w tym zakresie jest zatem identyczna z twierdzeniami pozwu, które wszak również stanowią własne oświadczenia powoda.

W tej sytuacji już wyłącznie na marginesie należy zauważyć, że załączony do akt po zamknięciu rozprawy odpis umowy – skądinąd częściowo nieczytelny wobec odręcznych adnotacji na druku umowy – nie wyjaśnia, na jakiej podstawie zbywca wierzytelności z umowy z 11 grudnia 2015 roku, miałby być uprawniony do rozporządzania twierdzoną w pozwie wierzytelnością.

Niezależnie od powyższego, powód nie wykazał ziszczenia się warunku zawieszającego przejścia twierdzonych przez strony umowy 11 grudnia 2015 roku wierzytelności.

III. **Ocena roszczenia.**

Powód nie wykazał iżby nabył jakiegokolwiek roszczenie wobec pozwanego.

Powództwo podlega oddaleniu w całości.

IV. **Koszty.**

Powód przegrał sprawę w całości.

Wobec wydania wyroku zaocznego, nie sposób jednak na obecnym etapie twierdzić o istnieniu kosztów pozwanego, podlegających zwrotowi jako koszty procesu (art. 98 § 2 k.p.c.).